

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 12.7.2010
COM(2010)369 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

Επανεξέταση της οδηγίας 94/19/ΕΚ περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων

COM(2010) 368

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

Επανεξέταση της οδηγίας 94/19/ΕΚ περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα έκθεση καλύπτει τα ζητήματα που προκύπτουν από τις ρήτρες επανεξέτασης των άρθρων 7 παράγραφος 1α και 12 παράγραφος 1 της οδηγίας και τα οποία δεν καλύπτονται, ή δεν καλύπτονται εξ ολοκλήρου, από την πρόταση τροποποίησης της οδηγίας 94/19/ΕΚ:

- Καταλληλότητα του σταθερού επιπέδου κάλυψης ύψους 100 000 ευρώ (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α)).
- Καταλληλότητα και λεπτομέρειες της παροχής πλήρους κάλυψης για ορισμένα προσωρινά αυξημένα υπόλοιπα λογαριασμών (άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β)).
- Οφέλη και κόστος της πιθανής καθιέρωσης κοινοτικού συστήματος εγγύησης των καταθέσεων (άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ)).
- Εναρμόνιση του εύρους των καλυπτόμενων προϊόντων και καταθετών, περιλαμβανομένων των ειδικών αναγκών των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και των τοπικών αρχών (άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο στ)).
- Σχέση μεταξύ συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και εναλλακτικών μέσων για την επιστροφή της αποζημίωσης στους καταθέτες, όπως οι μηχανισμοί επείγουσας εκταμίευσης (άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)).

Η παρούσα έκθεση πρέπει λοιπόν να αναγνωσθεί σε συνδυασμό με τη νομοθετική πρόταση την οποία συνοδεύει. Τέλος, η έκθεση εξετάζει συνοπτικά τη σύνδεση μεταξύ των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και των εργασιών της Επιτροπής για την εξυγίανση των τραπεζών.

2. ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΚΑΛΥΨΗΣ

Το παρόν τμήμα εξετάζει το κατάλληλο επίπεδο κάλυψης, τα προσωρινά αυξημένα υπόλοιπα λογαριασμών και τις ειδικές ανάγκες των αρχών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ).

2.1. Καταλληλότητα του σταθερού επιπέδου κάλυψης ύψους 100 000 ευρώ

Σύμφωνα με την οδηγία 2009/14/ΕΚ, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, το επίπεδο κάλυψής τους ορίζεται σε 100 000 ευρώ. Η εν λόγω οδηγία εκδόθηκε το φθινόπωρο του 2008, όταν επιδεινώθηκε η οικονομική κρίση. Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα του θέματος, δεν διενεργήθηκε τότε εκτίμηση επιπτώσεων. Η Επιτροπή αξιολόγησε αναδρομικά την καταλληλότητα του σταθερού επιπέδου κάλυψης ύψους 100 000 ευρώ.

Η προσέγγιση «ελάχιστης εναρμόνισης» που ακολούθησε η οδηγία 94/19/EK οδήγησε σε σημαντικές διαφορές μεταξύ των επιπέδων κάλυψης στα κράτη μέλη. Όταν επιδεινώθηκε η οικονομική κρίση το φθινόπωρο του 2008, ορισμένοι καταθέτες της ΕΕ μετακίνησαν τις καταθέσεις τους από τράπεζες σε κράτη μέλη με χαμηλότερο επίπεδο κάλυψης προς αυτές με υψηλότερη προστασία των καταθέσεων. Οι διαφορές αυτές ενδέχεται να προκαλούν σοβαρές στρεβλώσεις. Οι μετακινήσεις των καταθέσεων με βάση έναν μόνο παράγοντα (το επίπεδο κάλυψης) μπορεί να είναι δαπανηρές για τους καταθέτες, δεδομένου ότι η μετακίνηση από τη μια τράπεζα στην άλλη μπορεί, παραδείγματος χάριν, να επηρεάσει το επιτόκιο που κερδίζουν. Για τα πιστωτικά ιδρύματα, μια τέτοια ξαφνική και σημαντική εκροή καταθέσεων μπορεί να προκαλέσει σοβαρές πιέσεις ρευστότητας. Αυτό μπορεί στη συνέχεια να έχει επιπτώσεις στην «πραγματική οικονομία» (δεδομένου ότι οι τράπεζες μπορεί να περιορίσουν τη δραστηριότητα δανειοδότησης σε περιόδους οικονομικής αστάθειας) και να οδηγήσει τελικά σε κρατική παρέμβαση και χρήση κρατικών πόρων. Επιπλέον, εάν οι καταθέτες επιλέγουν την τράπεζά τους με βάση την παρεχόμενη προστασία των καταθέσεων (την οποία δεν ελέγχουν οι τράπεζες), και όχι την ποιότητα και το κόστος ή τα οφέλη του προϊόντος, δεν αξιοποιούν πλήρως την εσωτερική αγορά. Προκειμένου να αποφεύγονται τέτοιου είδους στρεβλώσεις στο μέλλον και να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού σε όλη την εσωτερική αγορά, το επίπεδο κάλυψης πρέπει κατ' αρχήν να είναι το ίδιο παντού.

Τα επίπεδα κάλυψης στα κράτη μέλη εξακολουθούν να παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές, από το ελάχιστο των 50 000 ευρώ έως 103 291 ευρώ στην Ιταλία¹, ενώ υπάρχουν ακόμη και απεριόριστες εγγυήσεις σε ορισμένα κράτη μέλη. Σήμερα, 16 από τα 27 κράτη μέλη είτε εφαρμόζουν ήδη το επίπεδο κάλυψης των 100 000 ευρώ είτε έχουν θεσπίσει νομοθεσία για να το καθιερώσουν εφέτος. Επομένως, η επιστροφή σε οποιοδήποτε επίπεδο κάλυψης χαμηλότερο από 100 000 ευρώ θα προκαλούσε σύγχυση στους καταθέτες και, με την αδικαιολόγητη επιδείνωση του κινδύνου μαζικών αναλήψεων καταθέσεων, θα μπορούσε να υπονομεύσει πάλι την εμπιστοσύνη. Θα μπορούσε επίσης να παρερμηνευθεί ως έλλειψη σαφούς εικόνας και συνεπούς γενικής στρατηγικής εκ μέρους της ΕΕ για τη μεταρρύθμιση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, τα οποία είναι βασικό στοιχείο του οικονομικού δικτύου ασφαλείας.

Το σταθερό επίπεδο κάλυψης ύψους 100 000 ευρώ είναι η βέλτιστη λύση από άποψη αποτελεσματικότητας και οικονομικής αποδοτικότητας. Θα βελτιώσει σημαντικά την προστασία των καταθέσεων χωρίς να αυξήσει δυσανάλογα τις δαπάνες για τις τράπεζες και τους καταθέτες. Σε σύγκριση με τα επίπεδα κάλυψης που εφαρμόζονταν στα κράτη μέλη πριν από την οικονομική κρίση, θα αυξήσει το ποσό των καταθέσεων που καλύπτονται από 61% σε 72% των επιλέξιμων καταθέσεων· θα αυξήσει επίσης τον αριθμό των καταθέσεων που καλύπτονται πλήρως από 89% σε 95% των επιλέξιμων καταθέσεων. Τα οφέλη της καθιέρωσης επιπέδου κάλυψης υψηλότερου από 100 000 ευρώ θα είναι πολύ περιορισμένα (παραδείγματος χάριν, το επίπεδο των 200 000 ευρώ θα αύξανε τον αριθμό των πλήρως καλυπτόμενων καταθέσεων μόλις κατά λιγότερο από 2%) και επομένως η υψηλότερη κάλυψη δεν φαίνεται να δικαιολογεί το πρόσθετο κόστος.

Συνεπώς, ο σημερινός μηχανισμός αύξησης της κάλυψης σε σταθερό επίπεδο ύψους 100 000 ευρώ είναι κατάλληλος.

---

¹ Στη Νορβηγία, το ύψος του επιπέδου κάλυψης (μετά τη μετατροπή σε ευρώ) είναι υψηλότερο από 240 000 ευρώ.

2.2. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και τοπικές αρχές

Προκειμένου να απλουστευθεί, αλλά και να εναρμονιστεί το σύστημα, καθώς και να εξασφαλιστεί ταχύτερη εκταμίευση με τη διευκόλυνση του ελέγχου των απαιτήσεων, η Επιτροπή υποστηρίζει την ένταξη ή την εξαίρεση ολόκληρων κατηγοριών καταθετών, όπως οι επιχειρήσεις και οι αρχές σε όλα τα κράτη μέλη, αντί να γίνεται διαφοροποίηση μέσα σε μια δεδομένη κατηγορία (δηλ. με βάση το μέγεθος της επιχείρησης ή τη φύση της αρχής) δεδομένου ότι τέτοιες διακρίσεις θα ήταν χρονοβόρες και δαπανηρές.

Οι ΜΜΕ καλύπτονται σήμερα μέχρι το σημείο να τους επιτρέπεται να συντάσσουν συνοπτικό ισολογισμό. Αυτό είναι περίπου ισοδύναμο με τον ορισμό της ΕΕ για τις μικρές επιχειρήσεις. Δεδομένου ότι αυτή η υποκατηγορία των ΜΜΕ ανέρχεται ήδη στο 98,7% όλων των επιχειρήσεων της ΕΕ (99,8% εάν καλύπτονταν όλες οι ΜΜΕ), το κόστος της ταυτοποίησης του 1% περίπου των καταθετών κατά τη διάρκεια της εκταμίευσης, καθυστερώντας ενδεχομένως τη διαδικασία αποζημίωσης των καταθετών, εκτιμάται ότι είναι υψηλότερο από τα αναμενόμενα οφέλη εξοικονόμησης εκταμιεύσεων για έναν τόσο χαμηλό αριθμό καταθετών. Συνεπώς, η Επιτροπή προτείνει να καλύπτονται όλες οι επιχειρήσεις ανεξάρτητα από το μέγεθός τους.

Δεδομένου ότι οι καταθέσεις των τοπικών αρχών εξαιρούνται σήμερα σε 20 κράτη μέλη, η εξαίρεσή τους θα αφορούσε μόνον επτά κράτη μέλη και θα είχε πιο περιορισμένη επίδραση από την ένταξή τους. Το επίπεδο κάλυψης των 100 000 ευρώ θα ήταν ασήμαντο για τις περισσότερες αρχές, δεδομένου ότι περίπου 83% των τοπικών αρχών στην ΕΕ εκτιμάται ότι έχουν καταθέσεις υψηλότερες από 50 000 ευρώ και περίπου 72% υψηλότερες από 100 000 ευρώ. Εντούτοις, σε μερικά κράτη μέλη της ΕΕ των 12 (π.χ. Τσεχική Δημοκρατία και Λιθουανία), οι μέσες καταθέσεις των δήμων είναι οι χαμηλότερες στην ΕΕ και έτσι ο αντίκτυπος εκεί μπορεί να είναι υψηλότερος.

Υπάρχουν πολύ λιγότερες τοπικές αρχές από καταθέτες στην ΕΕ (περίπου 121 000 τοπικές αρχές και 450 εκατομμύρια άλλοι καταθέτες). Ο περιορισμένος αριθμός των τοπικών αρχών έναντι όλων των άλλων καταθετών ελαχιστοποιεί τον αντίκτυπο στην οικονομική σταθερότητα σε περίπτωση αφερεγγυότητας μιας τράπεζας. Ακόμη κι αν κάποιοι δήμοι είναι από τεχνική άποψη αφερεγγυοί, υπάρχουν μέσα, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να εξασφαλιστεί ότι μπορούν να συνεχίσουν να εκτελούν τα βασικά καθήκοντά τους προς το κοινό και, εάν είναι απαραίτητο, έχουν πολύ ευκολότερη πρόσβαση σε πίστωση από τους απλούς πολίτες.

Αν και όλες οι επιχειρήσεις θα πρέπει να καλύπτονται από τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, οι τοπικές αρχές πρέπει να εξαιρούνται.

3. ΈΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΕ

Προκειμένου να βελτιωθεί η διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και να αντιμετωπιστεί ο σημερινός κατακεραματισμός των συστημάτων (υπάρχουν σχεδόν 40 συστήματα στην ΕΕ), οι υπηρεσίες της Επιτροπής ανέλυσαν τα οφέλη και το κόστος της καθιέρωσης ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για όλη την ΕΕ. Συγκεκριμένα, ελήφθησαν υπόψη οι εξής διαρθρωτικές επιλογές:

- ένας ενιαίος φορέας που θα ενεργεί ως σύστημα για όλη την ΕΕ, και το οποίο θα αντικαταστήσει τα υπάρχοντα συστήματα·

- ένα πρόσθετο σύστημα σε επίπεδο ΕΕ (το λεγόμενο «28ο καθεστώς») που θα συμπληρώνει και θα υποστηρίζει τα υπάρχοντα συστήματα στα 27 κράτη μέλη·
- ένα δίκτυο των υπάρχοντων συστημάτων («σύστημα των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων της ΕΕ»), που θα περιλαμβάνει έναν μηχανισμό αμοιβαίου δανεισμού· αυτό σημαίνει ότι, εάν εξαντληθούν οι οικονομικές δυνατότητες ενός ΣΕΚ, θα μπορούσε να δανειστεί χρήματα από τα άλλα συστήματα (παρόμοιο σύστημα εφαρμόζεται στην Αυστρία).

Όσον αφορά τη συμμετοχή, ελήφθησαν υπόψη οι ακόλουθες επιλογές: i) όλες οι τράπεζες ως μέλη· ii) μόνο διασυννοριακές τράπεζες ως μέλη (δηλ. τράπεζες με υποκαταστήματα σε άλλο κράτος μέλος)· iii) μόνο μεγάλες, συστημικά σημαντικές τράπεζες ως μέλη.

Ένα ενιαίο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων για όλη την ΕΕ θα είναι αποτελεσματικό ως προς το κόστος, δεδομένου ότι εξοικονομεί διοικητικά έξοδα ύψους περίπου 40 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως. Έτσι, θα είναι μια οικονομικά αποτελεσματική λύση για την αντιμετώπιση του προβλήματος του κατακερματισμού, υπάρχουν όμως μερικά νομικά ζητήματα που πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω. Επομένως, η ιδέα ενός ενιαίου συστήματος για όλη την ΕΕ θα πρέπει να θεωρηθεί ως πιο μακρόπνοο πρόγραμμα και να υποβληθεί σε περαιτέρω επανεξέταση μέχρι το 2014. Θα πρέπει επίσης να είναι σύμφωνο με τις εξελίξεις και την πρόοδο όσον αφορά τη νέα δομή των εποπτικών φορέων στην ΕΕ και τις εξελίξεις στο ζήτημα της εξυγίανσης των τραπεζών (βλ. επόμενο τμήμα).

Το «28ο καθεστώς» φαίνεται μάλλον ατελέσφορο, δεδομένου ότι συνεπάγεται πρόσθετη πολυπλοκότητα, χωρίς να λύνει το πρόβλημα των ασυνεπειών που οφείλονται στην ύπαρξη σχεδόν 40 συστημάτων στην ΕΕ. Το δίκτυο των υπάρχοντων συστημάτων («σύστημα των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων της ΕΕ») θα ήταν σχετικά εύκολο να συγκροτηθεί δεδομένου ότι δεν απαιτεί αλλαγές στη νομική μορφή των εθνικών συστημάτων. Επιπλέον, η εμπιστοσύνη των καταθετών θα ενισχυθεί, εάν υπάρχει ένας μηχανισμός αμοιβαίου δανεισμού μεταξύ των συστημάτων, καθιστώντας λιγότερο πιθανό τον κίνδυνο κρατικής επέμβασης.

Στην κατάσταση αυτή, το δίκτυο των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων με έναν μηχανισμό αμοιβαίου δανεισμού (βλ. παράρτημα) θα πρέπει να θεωρηθεί ως το πρώτο βήμα για τη δημιουργία ενός ενιαίου συστήματος για όλη την ΕΕ στο μέλλον. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η καθιέρωση ενός συστήματος για όλη την ΕΕ προϋποθέτει την πλήρη εναρμόνιση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και θα μπορούσε, επομένως, να τεθεί σε ισχύ μόνον αφότου θα έχει επιτευχθεί το επίπεδο στόχος του 1,5% των επιλέξιμων καταθέσεων για τα κεφάλαιά τους.

Ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων για όλη την ΕΕ οποιασδήποτε δομής θα πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις τράπεζες. Οποιαδήποτε άλλη επιλογή θα μπορούσε να προκαλέσει στρεβλώσεις και φαίνεται ασύμβατη με την εσωτερική αγορά.

4. ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ

Η Επιτροπή προτείνει τη μείωση της περιόδου εκταμίευσης σε επτά ημέρες. Ωστόσο, η επείγουσα εκταμίευση δεν έχει επισημανθεί ως προτιμότερη επιλογή.

Σε περίπτωση ταχείας προκαταβολής ενός ορισμένου ποσού (π.χ. 10 000 ευρώ σε τρεις ημέρες), ενώ θα διατηρείται η σημερινή περίοδος εκταμίευσης (δηλ. τέσσερις έως έξι εβδομάδες) για ποσά μεγαλύτερα από 10 000 ευρώ, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων θα πρέπει να εκταμιεύουν δύο φορές και τα κόστη (από ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους) είναι πιθανό ότι θα είναι επίσης σχεδόν διπλάσια. Η ταχεία εκταμίευση χωρίς κατάλληλη επαλήθευση των απαιτήσεων (λόγω πίεσης χρόνου) μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα υψηλότερο από το κανονικό ποσοστό εσφαλμένων πληρωμών. Μπορεί να οδηγήσει σε περαιτέρω δαπάνες για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, λόγω των πόρων που απαιτούνται για την ανάκτηση των χρημάτων που έχουν καταβληθεί εσφαλμένα. Μπορεί να είναι πολύ δύσκολο και χρονοβόρο να εφαρμοστεί στην πράξη, δεδομένου ότι θα αναγκάζει πιθανώς τα συστήματα να προσφύγουν στα δικαστήρια για τις διάφορες απαιτήσεις. Η «επείγουσα εκταμίευση» μπορεί επίσης να αποδειχθεί καταστροφική για την εμπιστοσύνη των καταθετών, δεδομένου ότι θα δίνει πολύ αρνητικά σήματα της αγοράς στους καταθέτες. Οι καταθέτες που λαμβάνουν μόνον ένα μέρος των καταθέσεών τους σε σύντομο χρονικό διάστημα μπορεί να θεωρήσουν ότι το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων δεν διαθέτει επαρκείς πόρους ώστε να καταβάλει ολόκληρο το ποσό και μπορεί με αυτόν τον τρόπο να προκληθεί κύμα μαζικών αναλήψεων καταθέσεων με την προσπάθεια των καταθετών να αποσύρουν όλες τις καταθέσεις τους.

Επομένως, η «επείγουσα εκταμίευση» θα είναι αναποτελεσματική ως προς το κόστος και θα μπορούσε να υπονομεύσει την εμπιστοσύνη των καταθετών. Εάν ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων μπορεί να εκταμιεύσει 10 000 ευρώ μετά από τρεις ημέρες, μάλλον είναι επίσης σε θέση να εκταμιεύσει 100 000 ευρώ εντός σύντομης προθεσμίας, εάν χρηματοδοτείται σωστά. Είναι πολύ πιο αποδοτικό να εξασφαλιστούν οι απαραίτητες συνθήκες για την επίτευξη πολύ ταχύτερης κανονικής εκταμίευσης, όπως ορίζεται στη νομοθετική πρόταση της Επιτροπής.

5. ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΤΡΑΠΕΖΩΝ (ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ)

Η εναλλακτική λύση αντί για την ενεργοποίηση συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και την εκκαθάριση της τράπεζας μπορεί να είναι η εξυγίανση των τραπεζών (δηλ. η οργάνωση χρεοκοπίας με ομαλό τρόπο), που συνεπάγεται τη συνέχεια των τραπεζικών υπηρεσιών, έτσι ώστε οι καταθέτες να έχουν συνεχή πρόσβαση στα κεφάλαιά τους. Συγκεκριμένα, οι καταθέσεις μπορούν να μεταφερθούν σε άλλη τράπεζα.

Εντούτοις, η οδηγία για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικά «καθοδηγητική» σχετικά με τις εναλλακτικές λύσεις ως προς την εκταμίευση δεδομένου ότι η εξυγίανση των τραπεζών αποτελεί αντικείμενο χωριστών ανακοινώσεων² που προετοιμάζουν το έδαφος για προσεχή νομοθετική πρόταση. Η πρόταση σχετικά με τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να προκαταλάβει τις τρέχουσες εργασίες για την εξυγίανση των τραπεζών, ούτε θα πρέπει εξ άλλου να καθυστερήσει η πρόοδος όσον αφορά τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων λόγω των περαιτέρω εξελίξεων στον τομέα αυτόν. Μια καλή λύση θα ήταν να εξασφαλιστεί ότι η οδηγία για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων διατηρεί τη δυνατότητα να προσαρμόζεται στις αλλαγές που θα προκύψουν από τις περαιτέρω εργασίες για την εξυγίανση των τραπεζών. Συνεπώς, η Επιτροπή προτείνει ότι το κόστος που βαρύνει τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων για τη μεταφορά των

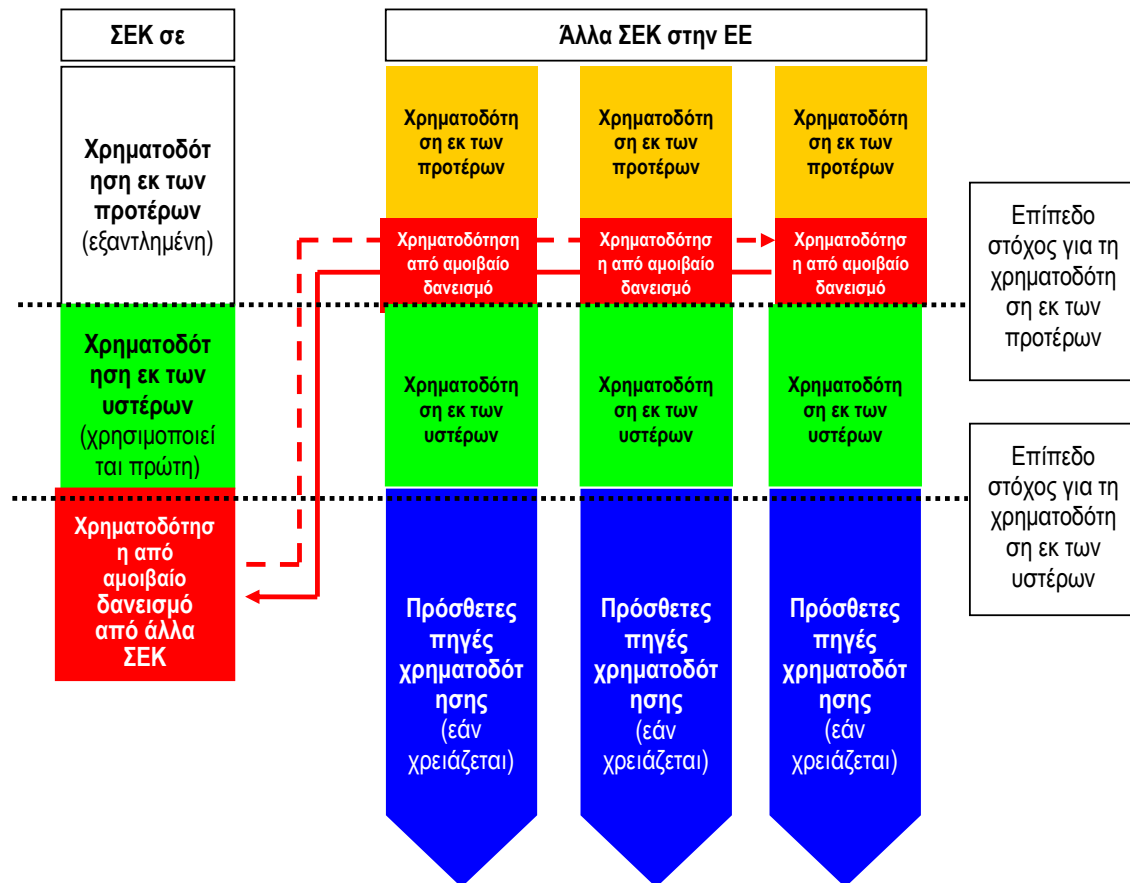
² Βλέπε COM(2009) 561 και COM(2010) 254.

καταθέσεων ως μέτρο εξυγίανσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το κόστος αποζημίωσης των καταθετών.

Εάν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων είχαν ευρύτερη εντολή, δηλαδή εντολή που περιλάμβανε μέτρα έγκαιρης επέμβασης (π.χ. ανακεφαλαιοποίηση, ενίσχυση ρευστότητας, εγγυήσεις), θα έπρεπε να χρηματοδοτούνται επαρκώς. Θα χρειαζόταν να συγκεντρωθεί πρόσθετη χρηματοδότηση πέρα από το επίπεδο στόχο. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η εξυγίανση των τραπεζών είναι εναλλακτική λύση για την εκταμίευση, ενώ η έγκαιρη επέμβαση δεν αποτρέπει πάντα την εκταμίευση αργότερα. Για τον λόγο αυτόν, θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο σε περιορισμένο βαθμό στα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων να χρησιμοποιούν τους χρηματοοικονομικούς τους πόρους για να αποφεύγεται η πτώχευση μιας τράπεζας, χωρίς να έχουν περιορισμούς στη χρηματοδότηση της μεταφοράς καταθέσεων.

* * *

Παράρτημα: Σχηματική παρουσίαση των στοιχείων χρηματοδότησης σε ένα «δίκτυο συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων της ΕΕ» με αμοιβαίο δανεισμό

Πηγή: Υπηρεσίες της Επιτροπής.